

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

2001

Julkaistu Helsingissä 30 päivänä tammikuuta 2001

N:o 35—45

SISÄLLYS

N:o	Sivu
35 Tasavallan presidentin asetus Yhdistyneiden Kansakuntien ja sen yhteydessä toimivan henkilöstön turvallisuutta koskevan yleissopimuksen voimaansaattamisesta ja yleissopimuksen eräiden määräysten voimaansaattamisesta annetun lain voimaantulosta	93
36 Valtioneuvoston asetus vankeinhoitoasetuksen 7 d §:n muuttamisesta	95
37 Valtioneuvoston asetus tutkintavankeudesta annetun asetuksen 7 §:n muuttamisesta	96
38 Valtioneuvoston asetus maatalouden ympäristötukeen varatun määrärahan käyttämisestä vuonna 2001	97
39 Valtioneuvoston asetus vuonna 2001 kertyvien työnantajan sosiaaliturvamaksujen jakautumasta	98
40 Valtioneuvoston asetus apteekkimaksusta annetun lain 2 §:n 1 momentissa mainittujen liikevaihtoryhmien sekä liikevaihdon alarajojen kohdilla olevien apteekkimaksun markkamäärien tarkistamisesta	100
41 Valtioneuvoston asetus sotilasvammalain eräiden säännösten soveltamisesta annetun asetuksen 4 ja 5 §:n muuttamisesta	101
42 Sosiaali- ja terveysministeriön asetus lasten ja nuorten psykiatrian palveluihin maksettavan valtionavustuksen myöntämisperusteista	102
43 Sosiaali- ja terveysministeriön asetus sotainvalidien puolisoitten, leskien ja sotalleskien kuntoutustoiminnasta	104
44 Sosiaali- ja terveysministeriön asetus eräille ulkomaalaisille vapaaehtoisille rintamasotilaille maksettavasta rintama-avustuksesta	106
45 Maa- ja metsätalousministeriön asetus menekinedistämiseen tarkoitetusta tuesta vuonna 2001	107

N:o 35

Tasavallan presidentin asetus

Yhdistyneiden Kansakuntien ja sen yhteydessä toimivan henkilöstön turvallisuutta koskevan yleissopimuksen voimaansaattamisesta ja yleissopimuksen eräiden määräysten voimaansaattamisesta annetun lain voimaantulosta

Annettu Helsingissä 26 päivänä tammikuuta 2001

Tasavallan presidentin päätöksen mukaisesti, joka on tehty ulkoasiainministerin esittelystä, säädetään:

1 §

New Yorkissa 9 päivänä joulukuuta 1994 tehty, eduskunnan 7 päivänä joulukuuta 2000 hyväksymä ja tasavallan presidentin 21 päivänä joulukuuta 2000 ratifioima yleissopimus Yhdistyneiden Kansakuntien ja sen yhteydessä toimivan henkilöstön turvallisuudesta, jota sopimusta koskeva ratifioimiskirja on talletettu Yhdistyneiden Kansakuntien pääsihteerin huostaan 5 päivänä tammikuuta 2001, tulee Suomen osalta kansainvälisesti voimaan

4 päivänä helmikuuta 2001 niin kuin siitä on sovittu.

2 §

Laki Yhdistyneiden Kansakuntien ja sen yhteydessä toimivan henkilöstön turvallisuutta koskevan yleissopimuksen lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta (1261/2000) tulee voimaan 4 päivänä helmikuuta 2001.

(Sopimusteksti on julkaistu Suomen säädöskokoelman sopimussarjan n:ossa 3/2001)

3 §
Sopimuksen muut kuin lainsäädännön
alaan kuuluvat määräykset ovat asetuksena
voimassa.

4 §
Tämä asetus tulee voimaan 4 päivänä
helmikuuta 2001.

Helsingissä 26 päivänä tammikuuta 2001

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Ulkoasiainministeri *Erkki Tuomioja*

N:o 36

Valtioneuvoston asetus
vankeinhoitoasetuksen 7 d §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 25 päivänä tammikuuta 2001

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty oikeusministeriön esittelystä, *muutetaan* 16 päivänä kesäkuuta 1995 annetun vankeinhoitoasetuksen (878/1995) 7 d §:n 2 ja 3 momentti, sellaisina kuin ne ovat asetuksessa 700/1999, seuraavasti:

7 d §

Päihtymyksen toteaminen

— — — — —
Jos vangin päihtymystila on ulkonaisista merkeistä päätellen ilmeinen, virtsa- tai sylkinäytettä ei tule vaatia. Jos päihtymystila ei ole ilmeinen, mahdollinen päihteiden käyttö on todettava virtsa- tai sylkinäytteellä. Jos päihtymystilan epäillä johtuvan alkoholista,

puhalluskokeen suorittamista on kuitenkin aina vaadittava.

Sen lisäksi, mitä 2 momentissa säädetään, avolaitoksessa olevan vangin muusta kuin alkoholista johtuva päihtymystila on aina vangin vaatimuksesta todettava välittömästi annettavalla virtsa- tai sylkinäytteellä.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä helmikuuta 2001.

Helsingissä 25 päivänä tammikuuta 2001

Oikeusministeri *Johannes Koskinen*

Vankeinhoitojohtaja, vankeinhoidon ylitarkastajana Kimmo Hakonen

N:o 37

Valtioneuvoston asetus
tutkintavankeudesta annetun asetuksen 7 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 25 päivänä tammikuuta 2001

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty oikeusministeriön esittelystä,
muutetaan tutkintavankeudesta 28 päivänä toukokuuta 1999 annetun asetuksen (701/1999)
7 §:n 2 momentti seuraavasti:

7 §
Päihtymyksen toteaminen

on todettava virtsa- tai sylkinäytteellä. Jos
päihtymystilan epäillään johtuvan alkoholista,
puhalluskokeen suorittamista on kuitenkin
aina vaadittava.

Jos vangin päihtymystila on ulkonaisista
merkeistä päätellen ilmeinen, virtsa- tai syl-
kinäytettä ei tule vaatia. Jos päihtymystila ei
ole ilmeinen, mahdollinen päihteiden käyttö

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä
helmikuuta 2001.

Helsingissä 25 päivänä tammikuuta 2001

Oikeusministeri *Johannes Koskinen*

Vankeinhoitojohtaja, vankeinhoidon ylitarkastajana Kimmo Hakonen

N:o 38

Valtioneuvoston asetus

maatalouden ympäristötukeen varatun määrärahan käyttämisestä vuonna 2001

Annettu Helsingissä 25 päivänä tammikuuta 2001

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty maa- ja metsätalousministeriön esittelystä, säädetään 12 päivänä maaliskuuta 1999 annetun maaseutuelinkeinojen rahoituslain (329/1999) 11 §:n 4 momentin, sellaisena kuin se on 21 päivänä tammikuuta 2000 annetussa laissa 44/2000, nojalla:

1 §

Valtion talousarviossa vuonna 2001 (mom. 30.12.45) maatalouden ympäristötukeen käytettävissä olevaa määrärahaa voidaan käyttää enintään 1 487 000 000 markkaa maatalouden ympäristötuen perustuesta ja ympäristötuen perus- ja lisätoimenpiteistä aiheutuviin tukitoimenpiteisiin sekä enintään 181 000 000 markkaa maatalouden ympäristötuen erityistuista aiheutuviin tukitoimenpiteisiin.

2 §

Tämä asetus tulee voimaan 31 päivänä tammikuuta 2001.

Tämän asetuksen täytäntöönpanoa varten tarpeellisiin toimenpiteisiin voidaan ryhtyä jo ennen asetuksen voimaantuloa.

Helsingissä 25 päivänä tammikuuta 2001

Maa- ja metsätalousministeri *Kalevi Hemilä*

Ylitarkastaja *Tiina Malm*

N:o 39

Valtioneuvoston asetus**vuonna 2001 kertyvien työnantajan sosiaaliturvamaksujen jakautumasta**

Annettu Helsingissä 25 päivänä tammikuuta 2001

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty sosiaali- ja terveysministeriön esittelystä, säädetään työnantajan sosiaaliturvamaksusta 4 päivänä heinäkuuta 1963 annetun lain (366/1963) 16 §:n 2 momentin nojalla, sellaisena kuin on laissa 1278/1999:

1 §

Vuodelta 2001 ilman erillistä maksuunpanoa suoritetuista työnantajan sosiaaliturvamaksuista on katsottava olevan:

1) kun palkan maksajana on valtio, muu valtion laitos kuin sellainen liikelaitos, johon sovelletaan valtion liikelaitoksista annettua lakia (627/1987), tai Ahvenanmaan maakunta

työnantajan sosiaalitur- vamaksu- prosentti	kansan- eläke- maksua %	sairaus- vakuutus- maksua %
6,80	58,088	41,912

2) kun palkan maksajana on kunta, kuntayhtymä tai kunnallinen liikelaitos, evankelis-luterilainen kirkko, sen seurakunta tai seurakuntayhtymä taikka ortodoksinen kirkkokunta tai sen seurakunta

työnantajan sosiaalitur- vamaksu- prosentti	kansan- eläke- maksua %	sairaus- vakuutus- maksua %
4,75	66,316	33,684

3) kun palkan maksajana on muu kuin 1 tai 2 kohdassa tarkoitettu työnantaja

työnantajan sosiaalitur- vamaksu- prosentti	kansan- eläke- maksua %	sairaus- vakuutus- maksua %
3,60	55,556	44,444
5,60	71,429	28,571
6,50	75,385	24,615

2 §

Vuodelta 2001 maksuunpanon perusteella suoritetuista työnantajan sosiaaliturvamaksuista on katsottava olevan:

- 1) kansaneläkemaksua 62,4 %
- 2) sairausvakuutusmaksua 37,6 %

3 §

Vuonna 2001 kertyvistä, vuoteen 2000 ja sitä aikaisempiin vuosiin kohdistuvista työnantajan sosiaaliturvamaksuista on katsottava olevan:

- 1) kansaneläkemaksua 64,5 %
- 2) sairausvakuutusmaksua 35,5 %

4 §
Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä
helmikuuta 2001.
Tätä asetusta sovelletaan myös ennen sen
Helsingissä 25 päivänä tammikuuta 2001

voimaantuloa maksuunpantuihin, 1 päivänä
tammikuuta 2001 tai sen jälkeen kertyneisiin
työnantajan sosiaaliturvamaksuihin.

Sosiaali- ja terveysministeri *Maija Perho*

Vanhempi hallitussihteeri Juha Rossi

N:o 40

Valtioneuvoston asetus

apteekkimaksusta annetun lain 2 §:n 1 momentissa mainittujen liikevaihtoryhmien sekä liikevaihdon alarajojen kohdilla olevien apteekkimaksun markkamäärien tarkistamisesta

Annettu Helsingissä 25 päivänä tammikuuta 2001

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty sosiaali- ja terveysministeriön esittelystä, säädetään apteekkimaksusta 21 päivänä helmikuuta 1946 annetun lain (148/1946) 2 §:n 5 momentin nojalla, sellaisena kuin se on laissa 59/1983:

1 §	4 053 000— 4 953 000	90 010	8
Apteekkimaksusta annetun lain 2 §:n 1 momentissa mainitut, liikevaihtoryhmien sekä liikevaihdon alarajojen kohdilla olevat apteekkimaksun markkamäärät tarkistetaan apteekkien kokonaisliikevaihdon prosentuaalista muutosta vuodesta 1997 vuoteen 1998 vastaavalla määrällä seuraavasti:	4 953 000— 6 308 000	162 010	9
	6 308 000— 8 106 000	283 960	9,5
	8 106 000— 9 909 000	454 770	10
	9 909 000—11 711 000	635 070	10,25
	11 711 000—14 866 000	819 780	10,5
	14 866 000—19 368 000	1 151 060	10,75
	19 368 000—	1 635 030	11

Apteekin liikevaihto	Apteekkimaksu liikevaihdon alarajan kohdalla	Maksuprosentti alarajan yli menevästä liikevaihdosta
mk	mk	
2 703 000— 3 152 000	—	6
3 152 000— 4 053 000	26 940	7

2 §
Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä helmikuuta 2001.

Asetusta sovelletaan ensimmäisen kerran apteekkimaksuun, joka määrätään apteekki liikkeen vuoden 2000 liikevaihdon perusteella.

Helsingissä 25 päivänä tammikuuta 2001

Sosiaali- ja terveysministeri *Maija Perho*

Hallitussihteeri *Arja Myllynpää*

N:o 41

Valtioneuvoston asetus**sotilasvammalain eräiden säännösten soveltamisesta annetun asetuksen 4 ja 5 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 25 päivänä tammikuuta 2001

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty sosiaali- ja terveysministeriön esittelystä,

muutetaan sotilasvammalain eräiden säännösten soveltamisesta 31 päivänä joulukuuta 1985 annetun asetuksen (1117/1985) 4 §:n 2 momentti sekä 5 §:n 3 ja 4 kohta,

sellaisina kuin ne ovat, 4 §:n 2 momentti asetuksessa 840/1988, 5 §:n 3 kohta asetuksessa 1226/1993 ja 5 §:n 4 kohta asetuksessa 1178/1987, seuraavasti:

4 §

Laitoshuoltona pidetään:

- 1) hoitoa erityisessä laitoksessa;
- 2) sosiaalihuoltolain 24 §:ssä tarkoitettua laitoshuoltoa;

3) kunnan tai kuntayhtymän järjestämää ympärivuorokautista hoitoa sairaansijalla siltä osin kuin siitä voitaisiin periä maksu potilaan maksukyvyyn mukaan sekä sairaansijalla annettavaa lyhytaikaista hoitoa, jonka pääasiallisena tarkoituksena on lääkinnällisen kuntoutuksen antaminen;

4) ympärivuorokautista tai osa-aikaista laitoshuoltoa vastaavaa hoitoa Ruotsissa.

5 §

Lääkärintarkastuksen, kuntouttamisen, laitoshuollon ja osa-aikaisen laitoshuollon korvaamisen edellytyksenä on lisäksi:

3) että laitoshuolto annetaan kansanterveyslaissa, erikoissairaanhoidolaissa (1062/1989) tai sosiaalihuoltolain 24 §:ssä tarkoitetussa taikka lääninhallituksen erikseen sitä varten hyväksymässä laitoksessa; Ruotsissa vakinaisesti asuvan vahingoittuneen tai sairastuneen ympärivuorokautinen hoito voidaan järjestää Ruotsissa, ympärivuorokautisen hoidon hankkimisesta ja järjestämisestä päättää Valtiokonttori; taikka

4) että osa-aikainen laitoshuolto annetaan lääninhallituksen erikseen sitä varten hyväksymässä laitoksessa; osa-aikaista laitoshuoltoa vastaavan hoidon hankkimisesta ja järjestämisestä Ruotsissa päättää Valtiokonttori.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä helmikuuta 2001.

Helsingissä 25 päivänä tammikuuta 2001

Peruspalveluministeri *Osmo Soininvaara*

Hallitussihteeri Anne-Marie Brisson

N:o 42

Sosiaali- ja terveysministeriön asetus**lasten ja nuorten psykiatrian palveluihin maksettavan valtionavustuksen myöntämisperusteista**

Annettu Helsingissä 25 päivänä tammikuuta 2001

Sosiaali- ja terveysministeriön päätöksen mukaisesti säädetään valtion talousarviosta 13 päivänä toukokuuta 1988 annetun lain (423/1988) 7 c §:n nojalla, sellaisena kuin se on laissa 217/2000:

1 §

Valtion vuoden 2001 talousarviossa momentilla 33.32.37 myönnetty määräraha tulee käyttää valtionavustuksen maksamiseksi lasten ja nuorten psyykkisen kehityksen tukemisesta, häiriöiden ehkäisystä ja psykiatristen hoitopalvelujen turvaamisesta kunnille ja kuntayhtymille aiheutuviin kustannuksiin.

2 §

Avustus myönnetään hakemuksesta sairaanhoitopiiriin kuntayhtymälle käytettäväksi sairaanhoitopiiriin ja sen alueen kuntien toteuttamiin 1 §:n mukaisiin hankkeisiin.

Hakemukset toimitetaan lääninhallituksille, jotka toimittavat ne lausuntonsa kera sosiaali- ja terveysministeriölle.

3 §

Avustuksen myöntämisperusteena on sairaanhoitopiiriin alueen kuntien alle 18-vuotiaiden asukkaiden määrä 31 päivänä joulukuuta 1999.

Edellä 1 momentin perusteella määräytävää markkamäärää voidaan korottaa tai laskea sen perusteella miten sairaanhoitopiiriin hakemuksen mukaisissa hankkeissa on otettu huomioon seuraavat seikat:

1) kehittämistyön kohdistuminen merkittävästi osin perustason toimintaan,

2) kunnan tai kuntayhtymän oman rahoitusosuuden suuruus,

3) lasten ja nuorten mielenterveystyön kehittämisen pitkäjänteisyys,

4) palvelujärjestelmän kokonaisuuden kehittäminen terveyskeskusten, kunnallisen sosiaalitoimen, erikoissairaanhoidon ja muiden lasten ja nuorten mielenterveystyötä tekevien yksiköiden yhteistyönä,

5) uusien ehkäisevien toiminta- ja työkäytäntöjen kehittäminen,

6) uusien hoidollisten toiminta- ja työkäytäntöjen kehittäminen,

7) toimenpiteet olemassa olevien hoitopääsyjonojen purkamiseksi,

8) toiminnan kehittämistä tukeva henkilöstökoulutus ja

9) moniammatillisuuden huomioon ottaminen.

Avustusta voidaan käyttää sekä uusiin kehittämishankkeisiin että vuonna 2000 myönnetyllä avustuksella käynnistettyjen hankkeiden jatkamiseen.

4 §

Sosiaali- ja terveysministeriö myöntää valtionavustuksen. Ministeriö voi päättää, että lääninhallitus voi myöntää ministeriön päätöksellä myönnetyn avustuksen lisäksi sairaanhoitopiirille lisäavustuksen sairaanhoito-

piirin tekemän erillisen hakemuksen perusteella. Ministeriö päättää myönnettävien lisäavustusten enimmäismäärät.

Ministeriön päätettyä valtionavustuksen myöntämisestä, lääninhallitus voi päättää sairaanhoitopiirin hakemuksesta vähäisten muutosten tekemisestä hankesuunnitelmaan.

Valtionavustusta saa käyttää myös sen tilikauden jälkeen, jona se on vastaanotettu.

5 §

Lääninhallitukset maksavat valtionavus-

tuksen sairaanhoitopiireille. Valtionavustus maksetaan kahdessa erässä, ensimmäinen toukokuussa ja toinen lokakuussa.

Sairaanhoitopiirit maksavat avustuksen kunnille ja muille kuntayhtymille siltä osin kuin ne toteuttavat avustuksen perusteena olevia hankkeita.

6 §

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä helmikuuta 2001.

Helsingissä 25 päivänä tammikuuta 2001

Peruspalveluministeri *Osmo Soininvaara*

Hallitusneuvos Pekka Järvinen

N:o 43

Sosiaali- ja terveysministeriön asetus
sotainvalidien puolisoiden, leskien ja sotaleskien kuntoutustoiminnasta

Annettu Helsingissä 25 päivänä tammikuuta 2001

Sosiaali- ja terveysministeriön päätöksen mukaisesti säädetään valtion talousarviosta 13 päivänä toukokuuta 1988 annetun lain (423/1988) 7 c §:n (217/2000) nojalla:

1 §

Kuntoutukseen voidaan hyväksyä kuntoutuksen tarpeessa oleva henkilö,

1) jonka aviopuoliso on vahingoittunut tai sairastunut vuosien 1939—1945 sotien johdosta siten, että hänen sotilasvammalaissa (404/1948) tarkoitettu työkyvyttömyysasteensa on vähintään 50 %. Lisäedellytyksenä on, että aviopuolisot asuvat yhdessä. Sotainvalidin joutuminen laitoshoitoon ei kuitenkaan ole esteenä aviopuolison kuntoutukselle;

2) jonka a-kohdassa tarkoitetuissa oloissa vahingoittunut tai sairastunut aviopuoliso on kuollut vuonna 1976 tai sen jälkeen, jos aviopuolison työkyvyttömyysaste hänen kuollessaan oli vähintään 40 %; sekä

3) jonka aviopuoliso on kuollut tai kadonnut sodan johdosta vuosina 1939—1945 ja joka saa sotilasvammalain mukaista huoltoeläkettä. Lisäedellytyksenä on, että henkilöllä on ollut huollettavanaan vähintään yksi huoltoeläkkeeseen oikeutettu lapsi. Henkilöä, joka myöhemmän avioliiton purkaututtua on uudelleen alkanut saada huoltoeläkettä, ei voida hyväksyä kuntoutukseen.

Kuntoutettavia henkilöitä valittaessa on annettava etusija niille 1-kohdassa tarkoitetuille henkilöille, joiden aviopuolison työkyvyttömyysaste on 100 %. Heidän kuntoutuksensa voi tarvittaessa toistua vuosittain.

2 §

Laitoskuntoutusjakson pituus on kaksi viikkoa. Jos kuntoutusta annetaan sotainvalidien veljes- ja sairaskodeissa, kuntoutussairaaloissa tai Oulun diakonissalaitoksessa, kuntoutusjakson pituus on kuitenkin kolme viikkoa.

Päiväkuntoutusjakson pituus on 10 päivää. Jos päiväkuntoutusta annetaan sotainvalidien veljes- ja sairaskodeissa, kuntoutussairaaloissa tai Oulun diakonissalaitoksessa, kuntoutusjakson pituus on kuitenkin 15 päivää.

Avokuntoutus voi käsittää enintään 15 hoitokerran sarjan. Hoitosarjasta aiheutuvat kustannukset eivät saa ylittää 2 900 markkaa kuntoutettavaa kohti kuitenkin niin, että kotona annettavasta avokuntoutuksesta aiheutuvat kustannukset eivät saa ylittää 4 350 markkaa kuntoutettavaa kohti.

3 §

Kuntoutettavat henkilöt valitsee Valtiokonttori hakemusten perusteella. Hakemukseen tulee liittää lääkärintodistus, josta ilmenee kuntoutuksen tarve. Avokuntoutusta koskevaan hakemukseen on liitettävä hoitomääräys tai jäljennös siitä.

4 §

Laitoskuntoutus ja päiväkuntoutus annetaan Valtiokonttorin hyväksymässä kuntou-

tuslaitoksessa. Avokuntoutusta voi antaa yksityisestä terveydenhuollosta annetussa laissa (152/1990) tarkoitettu palvelujen tuottaja ja itsenäinen ammatinharjoittaja.

Valtiokonttori maksaa kuntoutuksen kustannukset suoraan asianomaisille kuntoutuslaitoksille, palvelujen tuottajille ja itsenäisille ammatinharjoittajille.

5 §

Kuntoutuksesta aiheutuvat menot korva-

taan valtion vuoden 2001 talousarvioon tarkoitusta varten momentille 33.22.56 varatun määrärahan rajoissa.

6 §

Valtiokonttori antaa tarvittaessa tarkempia ohjeita tämän asetuksen soveltamisesta ja täytäntöönpanosta.

7 §

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä helmikuuta 2001.

Helsingissä 25 päivänä tammikuuta 2001

Peruspalveluministeri *Osmo Soininvaara*

Hallitussihteeri Anne-Marie Brisson

N:o 44

Sosiaali- ja terveysministeriön asetus**eräille ulkomaalaisille vapaaehtoisille rintamasotilaille maksettavasta rintama-avustuksesta**

Annettu Helsingissä 25 päivänä tammikuuta 2001

Sosiaali- ja terveysministeriön päätöksen mukaisesti säädetään valtion talousarviosta 13 päivänä toukokuuta 1988 annetun lain (423/1988) 7 c §:n (217/2000) nojalla:

1 §

Rintama-avustusta voidaan hakemuksesta maksaa sen mukaan kuin tässä asetuksessa säädetään:

1) Suomen sodissa vapaaehtoisesti palvellelle Virossa tai muualla entisen Neuvostoliiton alueella pysyvästi asuvalle vaikeissa taloudellisissa olosuhteissa elävälle ulkomaalaiselle rintamasotilaille; sekä

2) Suomen sodissa vapaaehtoisesti palvellelle Suomessa pysyvästi asuvalle vapaaehtoiselle rintamasotilaille.

Ulkomaalaisella rintamasotilaalla tarkoitetaan henkilöä, jolle on myönnetty ulkomaalaisen rintamasotilastunnuksesta annetun asetuksen (418/1992) mukainen ulkomaalaisen rintamasotilastunnus tai joka täyttää tunnuksen myöntämisen edellytykset.

Henkilölle, jolle on myönnetty rintamasotilastunnuksesta annetun asetuksen (772/1969) mukainen rintamasotilastunnus, ei kuitenkaan makseta rintama-avustusta.

2 §

Kertasuorituksena myönnettävän rintama-avustuksen määrä on 2 700 markkaa.

3 §

Rintama-avustuksesta aiheutuvat menot korvataan valtion talousarvioon tarkoitusta varten momentille 33.22.57 varatun määrärahan rajoissa.

4 §

Rintama-avustuksen myöntää hakemuksesta valtiokonttori. Avustusta on haettava vuoden 2001 loppuun mennessä.

5 §

Valtiokonttori antaa tarvittaessa tarkempia ohjeita tämän asetuksen soveltamisesta ja täytäntöönpanosta.

6 §

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä helmikuuta 2001 ja se on voimassa 31 päivään joulukuuta 2001.

Tätä asetusta sovelletaan suoritettaessa avustuksia vuodelta 2001.

Ennen asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Helsingissä 25 päivänä tammikuuta 2001

Peruspalveluministeri *Osmo Soininvaara*

Hallitussihteeri Anne-Marie Brisson

N:o 45

**Maa- ja metsätalousministeriön asetus
menekinedistämiseen tarkoitetusta tuesta vuonna 2001**

Annettu Helsingissä 25 päivänä tammikuuta 2001

Maa- ja metsätalousministeriön päätöksen mukaisesti säädetään 13 päivänä toukokuuta 1988 valtion talousarviosta annetun lain (423/1988) 7 c §:n, sellaisena kuin se on laissa 217/2000, nojalla:

1 §

Yleistä

Valtion vuoden 2001 talousarviossa menekinedistämiseen osoitettuja varoja saadaan käyttää kansallisiin menekinedistämistoimiin, hunajan menekinedistämiseen sekä hunajan-tuotannon edistämiseen sen mukaan kuin tässä asetuksessa säädetään.

Tässä asetuksessa tarkoitettua tukea voidaan myöntää sellaiselle Suomessa menekinedistämistoimintaa harjoittavalle yhteisölle, jolla voidaan katsoa olevan mahdollisuudet toteuttaa menekinedistämiskampanjoita keskitetysti koko maan alueella.

2 §

Tuen määrä

Kansallisiin menekinedistämistoimiin edellä 1 §:ssä tarkoitettuja varoja saadaan käyttää elintarvikkeiden menekinedistämiseen enintään 11,2 miljoonaa markkaa sekä puutarhatuotteiden ja ruokaperunan menekinedistämiseen enintään 11,0 miljoonaa markkaa.

Luonnonmukaisesti tuotettujen tuotteiden menekinedistämiseen saadaan käyttää enintään 2,5 miljoonaa markkaa.

Hunajan menekinedistämiseen saadaan

käyttää enintään 0,5 miljoonaa markkaa ja hunajantuotannon edistämiseen enintään 0,9 miljoonaa markkaa.

3 §

Tuen hakeminen ja maksaminen

Tässä asetuksessa tarkoitettua tukea haetaan kirjallisesti maa- ja metsätalousministeriöltä, joka päättää tuen määrästä, myöntämisestä ja maksamisesta.

4 §

Oikaisu, takaisinperintä, valvonta ja salassapito

Tässä asetuksessa tarkoitettun tuen hallinnoinnissa noudatetaan oikaisun, maksetun tuen takaisinperinnän, valvonnan ja salassapitovelvollisuuden osalta maaseutuelinkeinojen tukitehtäviä hoidettaessa noudatettavasta menettelystä annettua lakia (1336/1992).

5 §

Komission päätösten huomioon ottaminen

Luonnonmukaisesti tuotettujen tuotteiden

SDK/SÄHKÖINEN PAINOS

N:o 45

menekinedistämiseen tarkoitettua tukea myönnettäessä ja käytettäessä on noudatettava komission päätöstä SG(98) D/1642. Maa- ja metsätalousministeriö tarkistaa tarvittaessa tukiperusteita komission päätösten edellyttämällä tavalla.

6 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 31 päivänä tammikuuta 2001.

Helsingissä 25 päivänä tammikuuta 2001

Maa- ja metsätalousministeri *Kalevi Hemilä*

Vanhempi hallitussihteeri Heikki Koponen